

грѣхъ; защо то онуй нѣщо, кое то можеше да е на малцина само извѣстно, прѣзъ него става извѣстно на мозина, а въ разсказанье-то са наднаждатъ и лѣжи млого.

Ако видимъ нѣкого че има нѣщо смѣшно или по себе си или въ докарванія-та си, не трѣба за туй да го подигравамы и да му са присмивамы; но ако е възможно, да са поправя на самъ кога сми съсъ совѣтуваніе, ако ли е невъзможно трѣба да го сожаяливамы.

Не трѣба никога нито да псувамы, нито да прѣзирамы никого, защо то туй е безчестно и на не образованни хора свойственно. За туй, кога то ни са слути да имамы съ нѣкого прѣпирня или бутня, трѣба да излагамы правдини-тѣ си съсъ честолѣпие и умѣренность, и да са въздѣржамы вынѣги отъ хулны и досадителны думы.

в. Положителны обязанности.

Положителни тѣ обязанности на' задължяватъ колко то повече можемъ да правимъ добро на сички-тѣ.

Тѣзи кои то сми длѣжны да правимъ за благодѣяніе на други-тѣ, сѫ собственно онѣзи, кои то наричамы дѣла на милостыня-та.

Дѣла та на милостыня-та са относить или на тѣло то, и са казватъ тѣлесны, или на душа та и са наричатъ душевны или духовны.

Тѣлесны тѣ дѣла на милостыня-та сѫ тѣзи.

- 1) Да нахранямы гладны.
- 2) Да напоявамы жедны.